

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3184/2021
01.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници мал. тужиоца АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против туженог „GENERALI OSIGURANJE SRBIJA“ ад Београд из Новог Београда, кога заступа Милица Цицмил, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4374/18 од 02.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4374/18 од 02.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4374/18 од 02.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Основног суда у Новом Саду П 3739/18 од 11.10.2018. године, одбијен је као неоснован приговор месне ненадлежности. Другим ставом изреке тужбени захтев је усвојен у целости. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове заступања на име састава захтева за исплату накнаде из осигурања од 12.01.2018. године у износу од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од 27.01.2018. године, па до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4374/18 од 02.03.2021. године, првим ставом изреке, жалба туженог је делимично усвојена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 3739/18 од 11.10.2018. године преиначена у делу одлуке о законској затезној камати на трошкове састава захтева за исплату накнаде из осигурања тако што је обавезан тужени да малолетном тужиоцу на досуђени износ од 6.000,00 динара за састав захтева за исплату накнаде из осигурања од 12.01.2018. године, законску затезну камату исплати почевши од извршности пресуде (уместо од 27.01.2018. године) до исплате, док је одбијен део тужбеног захтева којим малолетни тужилац тражи исплату

законске затезне камате на износ главнице за период од 27.01.2018. године до извршности пресуде. У преосталом делу жалба туженог је одбијена, а пресуда у непреиначеном делу потврђена. Другим ставом изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 3739/18 од 11.10.2018. године, као и против одлуке о трошковима поступка садржане у другом ставу наведене другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се сходно члану 404. став 1. ЗПП иста сматра изузетно дозвољеном.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама, 49/13-УС, 74/13-УС), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер је одлука у складу са судском праксом. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. и ставом 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из првог става овог члана (члан 33. став 2. ЗПП).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом ради исплате, поднетом дана 08.05.2018. године, вредност предмета спора означена је у висини од 6.000,00 динара, сагласно чему је овај поступак вођен по правилима за спор мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена, то је применом члана 413. ЗПП иста одбачена као недозвољена другим ставом изреке овог решења.

Имајући у виду одлуку садржане у првом и другом ставу изреке овог решења, сходно члану 165. став 1. ЗПП, трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић